

Služba kázania vo zboroch					
Apríl	2.	9.	16.	23.	30.
Bratislava 1	M. Riečan	K. Badinský	A. Muráň	S. Bielik	K. Badinský
Bratislava 2	K. Badinský	M. Riečan VP	D. Novomeský	J. Valky	D. Kaba ml.
Petržalka	BA1	P. Januška	M. Riečan	K. Badinský	J. Turóci
Dúbravka	B. Soós	BA2	K. Badinský	M. Riečan	J. Obrcian

Pravidelné týždenné stretnutia:

Pondelok:	modlitebné stretnutie	Cablkova	18:00 hod.
	biblické štúdium, kniha Zjavenie	Dúbravka	18:30 hod.
Utorok:	biblické štúdium, kniha Zjavenie	Cablkova	11:00 hod.
Streda:	modlitebné stretnutie seniorov	Ferienčíkova	10:00 hod.
	stretnutie mládeže	Cablkova	18:00 hod.
	biblické štúdium, kniha Daniel	Petržalka	18:00 hod.
Štvrtok:	cvičenie – fitness	Ferienčíkova	17:00 hod.
Piatok:	stretnutie mládeže	Cablkova	17:00 hod.
Sobota:	stretnutie učiteľov sobotnej školy		08:40 hod.
	Sobotná škola – štúdium Božieho slova		09:30 hod.
	Kázanie Božieho slova		10:50 hod.

Dôležité dátumy a podujatia

Apríl

1. - 3.	Školenie učiteľov DSS	Račkova Dolina
1. - 3.	Konferencia o rodine	Trenčín
3.	Výbor SZ CASD	Považská Bystrica
4.	Správne rady AO, ŠN, ADRA	Považská Bystrica
7. - 10.	Konferencia pracovníkov s mládežou	Žilina
8. - 10.	Konferencia o rodine	Trenčín
23.	Múzička	Lučenec
28.4. - 1.5.	Školenie lektorov Život a zdravie	Liptovský Mikuláš
29.4. - 1.5.	Radcovský kurz 2	Pacov

OZNAMY A VÝZVY:

9.4. 2016 sa bude konať členské zhromaždenie zboru Bratislava 1. Hlavným bodom programu budú zborové voľby. Vo zbere Bratislava 2 sa proces zborových volieb začal v marci. Ďakujeme všetkým sestram a bratom za ochotu k službe.

Zbor Bratislava 1 Cablkova ul. č. 3, 821 04; ba1.casd.sk
 Zbor Bratislava 2, Ferienčíkova ul. č. 5, 811 04; ba2.casd.sk
 Skupina Petržalka, Wolkrova ul. č. 4
 Skupina Dúbravka, M. Sch. Trnavského 2/A (kostol ECAV)
 Zborový kazateľ: Karol Badinský, tel: 0905 302 793, e-mail: kbadinsky@casd.sk
 Marek Riečan, tel: 0917 338 362, e-mail: mriec@casd.sk
www.casd.sk

BRATISLAVSKÝ BIADVENT

SPRAVODAJ BRATISLAVSKÝCH ZBOROV

APRÍL 2016

HOVOR, ČO CÍTIŠ...

Pokiaľ by Boh na chvíľu zabudol, že som len bábkou a daroval mi ešte odrobinku života, využil by som ten čas najlepšie ako len dokážem. Pravdepodobne by som nepovedal všetko, nad čím premýšľam, ale určite by som si premyslel všetko, čo poviem.

Hodnotil by som veci nie podľa ceny, ale podľa významu. Spal by som málo a sníval viac, pretože viem, že každú minútu so zatvorenými očami strácame šesťdesiat sekúnd svetla. Šiel by som, keď sa iní zastavujú, budil by som sa, keď iní spia.

Keby mi Boh ešte daroval odrobinku života, jednoducho by som sa obliekol a kráčať k slnku, a objavoval by som nielen svoje telo, ale aj svoju dušu. Presviedčal by som ľudí ako veľmi sa mýlia, ak si myslia, že je nevhodné zamilovať sa, keď si starý. Nevedia totiž, že starnú práve preto, lebo utekajú pred láskou.

Dieťaťu by som pripravil krídla, ale dal by som mu ich, až keď sa naučí lietať. Ľuďom vo vyššom veku by som pripomenul že smrť neprichádza so starobou, ale so zabudnutím či opustenosťou.

Toľko vecí som sa od vás naučil, ľudia... Naučil som sa, že všetci chcú žiť na vrcholku hory, ale zabúdajú, že naozajstne šťastie sa skrýva v spôsobe, akým naň vystupujeme. Naučil som sa, že keď novorodenec po prvý raz chyť svojou dlaňou palec svojho otca, drží ho už navždy. Naučil som sa, že človek môže pozeráť na druhého zhora iba vtedy, keď mu chce pomôcť, aby sa zodvihol...

Je ešte mnoho vecí, ktoré som sa od vás mohol naučiť, ale v skutočnosti sa mi neveľmi zídu, pretože vo chvíli, keď ma vložia do truhly, nebudem už nažive.

Hovor vždy, čo cítiš a rob čo myslíš. Keby som vedel, že ťa dnes posledný raz uvidím spať, silne by som ťa objal a modlil by som sa k Pánovi, aby mi dovolil byť tvojim anjelom strážnym. Keby som vedel, že toto sú posledné minúty, v ktorých ťa vidím, povedal by som: milujem ťa. A nepredpokladal by som hlúpo, že o tom predsa vieš.

Vždy je nejaké ráno a život nám vždy dáva možnosť urobiť dobrý skutok, ale pokiaľ sa mýlim a dnešok je všetkým, čo mi ostáva, chcel by som ti povedať ako veľmi ťa milujem a že na teba nikdy nezabudnem.

Ráno nie je zaručené nikomu, ani mladému ani starému. Možno, že dnes sa posledný raz pozeráš na tých, ktorých miluješ. Preto sa nezdržuj a urob dnes to, čo môžeš, pretože ak sa ukáže, že sa nedočkáš rána, budeš ľutovať deň, v ktorom si nemal čas na jeden úsmev, na jeden bozk, budeš ľutovať, že si bol príliš zaujatý na to, aby si im splnil posledné želanie.

Buď vždy nablízku tým, ktorých miluješ, buď na nich dobrý a nájdi si čas, aby si im povedal: Je mi ťažko. Prepáč. Prosím. Ďakujem... a všetky tie láskavé slová, ktoré poznáš. Nikto si ťa nebude pamätať za tvoje utajené myšlienky, preto pros Pána o silu a múdrosť, aby si ich mohol vypovedať. Dokáž svojim priateľom a blízkym, ako veľmi ich potrebuješ.

Gabriel García Márquez,
 (1927-2014) kolumbijský spisovateľ, laureát Nobelovej ceny z roku 1982.

STAROKATOLÍCI: ODPADLÍCI ČI PRAVÁ CIRKEV?

Okrem rímskokatolíkov, ku ktorým sa u nás hlásia milióny ľudí, a gréckokatolíkov, ktorí počítajú státisíce veriacich, pôsobí u nás aj malá registrovaná komunita Starokatolíckej cirkvi. K tej sa pri sčítaní ľudu v roku 2001 priznalo okolo 1700 veriacich. Starokatolícka cirkev vznikla v druhej polovici 19. storočia, dnes sa k nej vo svete hlásia státisíce ľudí. Početné komunity žijú v Severnej Amerike, v Nemecku a v Indonézii.

Proti neomylnosti pápeža a jeho šéfovaniu

Keď sa v roku 1869 otváral prvý vatikánsky koncil, málokto tušil, že nové dogmy budú také sporné, že v katolíckej cirkvi spôsobia rozkol. Mnohým intelektuálom a veriacim sa totiž nepáčili údajné schválené omyly vo veciach viery. Pôvodnú cirkev teda opustili a založili novú – starokatolícku.

Kanonik Starokatolíckej cirkvi na Slovensku Vlastimil Šulgan uvádza, že prvým problémom bola schválená dogma o neomylnosti pápeža v otázkach viery a mravov, „Nie je to v Písme, neobstojí to historicky, nesvedčí o tom cirkevná tradícia. Táto línia z Ríma je preto neakceptovateľná. Odmietame tiež, aby sa to predkladalo ako podmienka spásy. Pápež Pius IX. sa na koncile vyslovil jasne – kto to neprijme, nech je prekliaty.“ Hovorca KBS Jozef Kováčik namietla, že pôvodný výraz v latinčine je „anathema sit“, čo je „úplne iné ako prekliaty. Ide o klasickú formulku, ktorou sa ukončovalo každé záväzné učenie pápeža či koncilu v tej dobe.“

Druhým sporom bolo odhlasovanie jurisdikcie pápeža nad cirkvou. „Pápeža sme ochotní vnímať len ako symbol jednoty, nie ako nadriadeného, ktorý rozhoduje za biskupov. Tí sú v rámci svojej cirkevnej obce zvrchovaní, pápež nemôže byť nad nimi,“ vysvetľuje Šulgan.

Nemeckí odporcovia dogiem sa združovali okolo cirkevného historika Johanna Döllingera. Ten nebol zástancom vystúpenia z katolíckej cirkvi, rozbehnutý vlak však už nezastavil. Podľa Šulgana „chcel slobodnú platformu a diskusiu v katolíckej cirkvi, pre tú to však nebolo prijateľné.“ Döllinger bol z pôvodnej cirkvi exkomunikovaný, medzi starokatolíkov sa však podľa rôznych zdrojov nezaradil. Podľa Šulgana ale do cirkvi vstúpil, len nevykonával prax duchovného.

Dobrovoľný celibát

Teologická komisia Konferencie biskupov Slovenska má voči exkolegom rezervovaný postoj. V máji 2002 publikovala v Katolíckych novinách stanovisko, kde píše, že starokatolíkov podporoval ríšsky kancelár Otto von Bismarck, pretože umožňovali realizovať jeho plány o nemeckej národnej cirkvi nezávislej od Ríma. „Do štátom protežovanej cirkvi vstupovali predovšetkým liberálne a nacionalisticky orientovaní kresťania.“ Podľa KBS starokatolíci odmietli aj ďalšie dogmy – o nepoškvrnenom počatí a nanebovzatí Panny Márie, kňazský celibát, ušnú spoveď, odpustky a úctu k relikviám.

Kanonik Vlastimil Šulgan tvrdí, že celibát nie je v Písme, je len vecou cirkevnej disciplíny. „Nebol tu vždy, cirkev ho zaviedla neskôr. Apoštol Pavol povedal, že biskup nech je mužom jednej ženy, takže nevidíme dôvod, aby sa to kňazom zakazovalo. Apoštol vyslovil aj to, že nech je biskup mužom ženy, lebo ak sa nevie postarať o svoju domácnosť, nebude sa vedieť postarať ani o svoju cirkev.“ Podľa Šulgana je vážne, ak kňaz žije v zlom psychickom rozpoložení, lebo nie je zmierený s celibátom. „Je nútený žiť pod hrozbou prísnych cirkevných sankcií. Sú z toho problémy, preto naša cirkev umožňuje, aby to riešil zodpovedne.“

Starokatolíci odmietajú aj nepoškvrnenosť počatia Panny Márie, či dogmu o jej nanebovzatí. „Prvá dogma bola prijatá v 19. storočí, druhá až v roku 1950. Nie je však na to žiadny podklad v Písme, nič o tom nehovorí tradícia, proti bol aj Tomáš Akvinský. Tí, čo to hlásajú, konajú v rozpore s katolicizmom. Na tieto veci sa Starokatolícka cirkev pozerá v duchu ortodoxnej cirkvi,“ vraví Šulgan.

Spory s kolegami v únii

Činnosť starokatolíkov u nás sa rozbehla v roku 1995. Za formálneho šéfa bol vtedy zvolený Augustín Bačinský. Biskupom starokatolíkov sa stal v roku 1997, na skutočné biskupské vysvätenie však musel čakať do roku 2004, keď tak v Portugalsku urobil tamojší arcibiskup.

Komunity starokatolíckych cirkví vo svete sú združené v takzvanej Utrechtskej únii. Slováci v nej už nie sú, v roku 2004 vystúpili. „Museli sme, lebo sa tam začal udomáčňovať trend svätenia žien a žehňania homosexuálom. Navyše nášmu biskupovi, ktorý vtedy ešte nemal platnú vysviacku, dávali podmienku, že s tým musí súhlasiť, čo bolo neprijateľné.“

Hovorkyňa únie Maja Weyermannová vtedy podľa Bačinského dokonca vyhlasovala, že „Starokatolícka cirkev na Slovensku stojí pred rozhodnutím, či sa bude od Bačinského dištancovať a nanovo sa sformuje, aby mohla pokračovať na spoločnej ceste s Utrechtskou úniou, alebo či sa spolu s Bačinským stane v izolácii sektou“. Šulgan namietla, že najskôr odmietli nebezpečné trendy v únii, až potom prišli útoky z jej strany.

Nevhodní pre ekumenizmus?

Bačinský je dnes arcibiskup, rímskokatolíckej cirkvi sa to však nepozdáva, lebo vraj nemá biskupskú vysviacku ani apoštolskú postupnosť. KBS pred deviatimi rokmi dokonca kritizovala aj veriacich: „Keďže veľká časť príslušníkov Starokatolíckej cirkvi na Slovensku do nej vstúpila len prednádavom, je, žiaľ, potrebné považovať ich za aktuálnych schizmatikov a nemožno s nimi budovať ekumenizmus. Môžeme sa však modliť za spásu ich duší.“

Šulgan namietla, že výhrady RKC voči Bačinskému pochádzajú z čias, keď bol iba biskupom zvoleným, nie aj vysväteným. „Teraz nemáme indície, že by ho neuznávala, lebo by tým poprela sama seba. Bačinský má totiž svätenie a apoštolskú postupnosť práve cez rímskokatolícku líniu.“

KBS tvrdí aj to, že „v ich prípade je takmer nemožné domnievať sa, že chcú úprimne budovať ekumenizmus, keďže sa vedome oddelili od cirkvi, v ktorej sa zrodili. Iná situácia je v prípade tých, ktorí sa narodili v oddelených spoločenských a sú pokrstení a poučení vo viere v Krista. Týchto nemožno obviňovať z hriechu oddelenia a katolícka cirkev ich objíma s bratskou úctou a uznáva ich za bratov v Kristovi.“

Podľa kanonika Šulgana prekážkou v ekumenizme nie sú. „Ak to RKC tvrdí, ekumenizmus sa nedá budovať so žiadnou cirkvou, lebo by sme sa mohli donekonečna obviňovať z oddeľovania zo spoločenstva a zrádzania ideálov. Oni majú problém s nami, nie my s nimi.“

Hovorca KBS Kováčik vraví, že stanovisko z roku 2002 platí dodnes, a hoci sú starokatolíci súčasťou Ekumenickej rady cirkví, príliš sa s nimi neavia. „Je tam aj praktický problém. Viacerí naši kňazi, ktorí odišli kvôli celibátu, sa oženili a prešli k starokatolíkom. Považujeme to za vážnu vec.“ Šulgan to nepopiera, sám je bývalý rímskokatolícky kňaz, ktorý sa oženil. „Väčšina našich veriacich pochádza z ich radov, ale nevidíme v tom problém, veď sme katolíckou cirkvou. Nie je na tom nič zlé.“

Starokatolíci:

- neuznávajú dogmu o neomylnosti pápeža v otázkach viery a mravov
- neuznávajú primát pápeža nad celou cirkvou
- neuznávajú Pannu Máriu ako nepoškvrnené počatú a dogmu o jej nanebovzatí
- rozvod považujú za zlo, ale pri vážnych dôvodoch ho akceptujú, rovnako aj nový sobáš
- celibát považujú za dobrovoľný

Spracoval Karol Badinský